

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010641 13 Кж 3
Бања Лука, 01.02.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.У. и М.В., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. у стицају са кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 1. и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. Кривичног закона Републике Српске у односу на оптужену М.У., те кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 3. Кривичног закона Републике Српске у односу на оптуженог М.В., одлучујући о жалби оптужене, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 3 од 22.01.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.02.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба оптужене М.У., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 3 од 22.01.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 3 од 22.01.2013. године, продужен је притвор против оптужених М.У. и М.В. након потврђивања оптужнице Округног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0013216 12 од 18.01.2013. године, којом се оптужена М.У. терети за извршење кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 1. и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. истог закона, те оптужени М.В. за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 3. КЗ РС, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже 2 (двје) године у односу на оптужену М.У., те 3 (три) године у односу на оптуженог М.В. од потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана донашења последњег рјешења о притвору. Притвор је против оптужене М.У. продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка а), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, у даљем

тексту: ЗКП РС), а против оптуженог М.В. из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка в) и г) ЗКП РС.

Против тог рјешења, благовремено, жалбу је изјавила оптужена М.У., због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлог да се притвор укине и иста пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, а и по службеној дужности да ли је на штету оптужене повређен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС и сходној примјени одредбе члана 338. истог Закона, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом оптужене оспорава се постојање основане сумње као општи услов за одређивање а онда и продужење притвора, тврдњом да је њено признање у истражном поступку изнуђено, те да није учествовала у извршењу кривичног дјела разбојништва, јер није уопште знала шта оптужени М.В. намјерава да уради.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Основана сумња да је оптужена М.У. починила предметна кривична дјела, не заснива се само на њеном признању, већ и на основу других многобројних доказа, приложених уз оптужницу Окружног тужилаштва у Бањој Луци, као што су искази саслушаних свједока, потврде о привременом одузимању предмета, те записници о препознавању лица и предмета са пратећом фотодокументацијом. Према томе, имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, као и у рјешењу о одређивању притвора, из којих побијано рјешење изводи закључак о постојању основане сумње за извршење дјела, нема мјеста аргументима жалбе оптужене, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње.

Надаље, жалбеним приговорима оптужене, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења нити ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења за постојање посебних притворских разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка а), в) и г) ЗКП РС.

Притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС образложен је наводима да је оптужена држављанин РС, гдје јој живе родитељи и друга родбина, тако да је породично везана за РС, па када се ове чињенице доведу у везу са начином извршења кривичних дјела, бројност кривичних дјела, последице кривичних дјела, а посебно смрт једне особе, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора према овој оптуженој из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС образложено је наводима да је за оптуженом М.У. расписана потјерница у РС, такође због кривичног дјела тешка крађа и чињеницом да је оптужена незапослена и да нема сталне изворе прихода, што по правилном ставу

првостепеног суда, оправдава бојазан да ће оптужена, уколико би се нашла на слободи, поновити кривично дјело.

Исто тако, побијано рјешење је дало исцрпно и ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптужене М.У. на слободи представљало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за овај притворски разлог, прихвата и овај суд. Све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужене на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Из свих наведених разлога жалба оптужене није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић